

การทดลอง LHC ของเซิร์น ที่คล้องกับพุทธศาสนา

นำเสนอเมื่อ : 17 ก.ย. 2551

"การทดลองสร้างปรากฏการณ์บิกแบงขนาดจิ๋ว"

ของนักฟิสิกส์ที่ห้องปฏิบัติการศูนย์วิจัยนิวเคลียร์แห่งยุโรปหรือ เซิร์น (CERN:

เป็นตัวย่อจากภาษาฝรั่งเศสซึ่งแปลว่า Center of European Nuclear Research) เมื่อวันที่ 10 กันยายน ที่ผ่านมา นับเป็นวันที่ประชาชนทั่วโลกต่างกำลังเฝ้ารอ

และลุ้นระทึกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการทดลองจำลองการเกิดปรากฏการณ์บิกแบง

โดยใช้เครื่องเร่งอนุภาคความเร็วสูงเกือบเท่าแสง หรือ Large Hadron Collider

(LHC) ซึ่งในมุมมองของฟิสิกส์ต่างหวังว่า

การทดลองครั้งนี้จะเป็นบันไดอีกขั้นหนึ่งที่จะช่วยไขปริศนาปัญหาพื้นฐานที่เกิดขึ้นในเอกภพ

อย่างไรก็ตามการทดลองทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูงที่เป็นข่าวอยู่ในขณะนี้
ในความเป็นจริงแล้ว

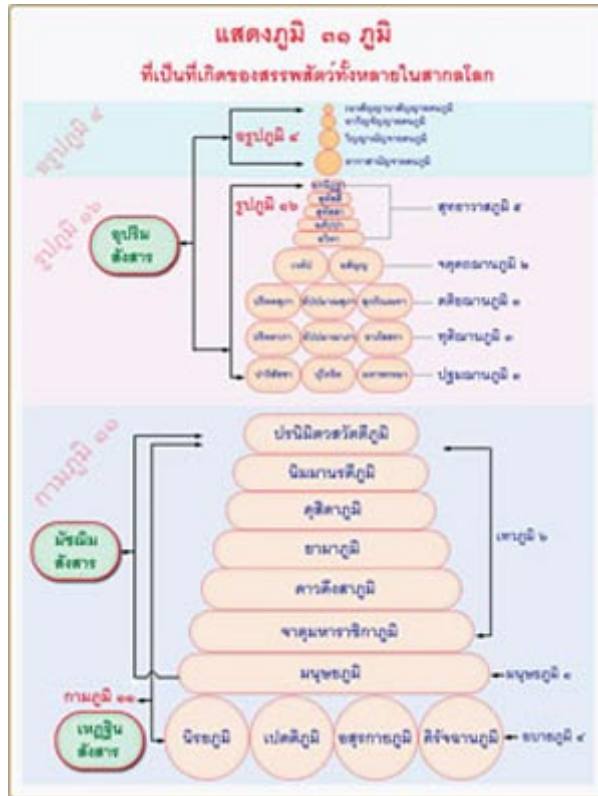
ก็มีคำสอนในพุทธศาสนาหลายประเด็นที่สอดคล้องกับวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ได้เป็นอย่างดี
ไม่ว่าจะเป็นขนาดของปรมาณู อนุภาคที่เล็กกว่าควอนตัม รวมทั้งเรื่องของมิติ

ทั้งนี้นายไอฟาร์ เพียรธรรม ผู้เขียนหนังสือตามหาความจริงวิทยาศาสตร์กับพุทธธรรม
และถอดกฎ พบกรรม ทฤษฎีธรรมประยุกต์ อธิบายให้ฟังว่า

คนทั่วไปเห็นว่า คำสอนในพุทธศาสนามีตรรกะของเหตุ-ผลเหมือนวิทยาศาสตร์มานานแล้ว
และในส่วนที่เกี่ยวกับจิต นักจิตวิทยาสมัยใหม่ก็ไขหลักในพุทธศาสนามาช่วยวิเคราะห์ พฤติกรรมต่างๆ ของจิต
ช่วยสร้างความสำเร็จตามเป้าหมายของมนุษย์ เป็นต้น

แต่ที่นายไอฟาร์เสนอนั้น ได้เอาสาระในพุทธศาสนามาเทียบกับวิชาฟิสิกส์ เคมี
ชีววิทยาโดยตรงเลย และหลักสำคัญในพุทธศาสนาเรื่องหนึ่งคือ กฎแห่งกรรม
นายไอฟาร์ก็เอามาโยงกับโหราศาสตร์ได้โดยตรง โดยใช้ควอนตัมฟิสิกส์ รหัสพันธุกรรม เป็นตัวเชื่อม
และมีเรื่องอื่นๆ อีกหลายเรื่อง

อย่างไรก็ตาม
นายไอฟาร์สรุปความเชื่อมโยงเรื่องอะไรบางอย่างในพุทธศาสนากับศาสตร์อื่นๆ ของสรุปเป็นข้อๆ ดังนี้ คือ

1. ในคาถาปลินิคัณฑุ พระพุทธเจ้าเคยอธิบายขนาดของปรมาณู โดยแบ่งทอนความยาวเมล็ดข้าวเปลือกง 6 ครั้ง ด้วยตัวเลขต่างๆ เมื่อมาคูณกัน ได้ 82.3 ล้านส่วน ทั้งนี้จากการคำนวณขนาดของ 1 ปรมาณู จะมีขนาดเท่ากับสิบกมกำลังลบแปดเซนติเมตร ซึ่งเท่ากับขนาดของอะตอมที่วิทยาศาสตร์ระบุไว้พอดี

นอกจากนี้แล้วพระองค์ก็บอกว่า ปรมาณูมิได้เป็นแท่งทึบ มีช่องว่างภายในมากมาย ซึ่งตรงกับคุณลักษณะของอะตอมจริงๆ

2. ธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ ในพุทธศาสนามีอยู่ในทุกปรมาณู และเป็นคุณสมบัติของธาตุ มิใช่ตัวธาตุโดยตรง และทั้งหมดนี้เชื่อมโยงกับ 4 แรงแห่งวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ในทุกอะตอม กล่าวคือธาตุดิน เชื่อมโยงกับแรงโน้มถ่วง ธาตุน้ำ เชื่อมโยงกับแรงนิวเคลียร์อย่างเข้ม ธาตุลม เชื่อมโยงกับแรงแม่เหล็กไฟฟ้า และธาตุไฟ เชื่อมโยงกับแรงนิวเคลียร์อย่างอ่อน

3. วิทยาศาสตร์ใหม่แสดงคุณสมบัติของอนุภาคควอนตัม (ส่วนย่อยของโปรตอน นิวตรอน ในอะตอม) ที่แปลกประหลาดมากมาย เช่น เป็นได้ทั้งอนุภาค และคลื่น (ทั้งสสารและพลังงาน) และระหว่างอนุภาคด้วยกันจะรับส่งข้อมูลสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วมากกว่าแสง ซึ่งอาจจะสรุปได้ว่า อนุภาคควอนตัม มีตัวรู้ คือจิตวิญญานด้วย โดยสรุปคือทุกๆ ปรมาณู / อะตอม (คือทุกสรรพสิ่ง) มีตัวรู้ด้วย

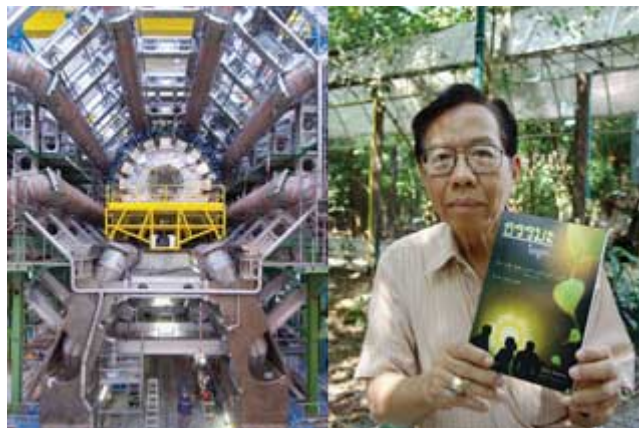
หรือกล่าวได้ว่าทุกปรมาณู จะมีครบ 6 ธาตุคือ ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศธาตุ และวิญญานธาตุ หรือทุกอะตอมทางวิทยาศาสตร์ก็จะประกอบด้วย 4 แรงแสดงกลางของตน รวมกับช่องว่าง (Space) และตัวรู้

(Consciousness)

4. จากคุณสมบัติของอนุภาคควอนตัมในข้อ 3 ทำให้วิทยาศาสตร์ช่วยยืนยันคำสอนในพุทธศาสนาที่ว่า ทุกสรรพสิ่งไม่เที่ยง หนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ และไม่มีตัวตนที่แท้จริง และหลักอิทัปปัจจยตาที่ว่า ทุกสรรพสิ่งล้วนเป็นเหตุ เป็นปัจจัย ต่อเนื่องกันไปทั้งนั้น ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดอยู่ได้โดยตัวของมันเองจริงๆ

5. จากคุณสมบัติของอนุภาคควอนตัมที่แสดงว่า ทุกสรรพสิ่งมีตัวรู้ บันทึกข้อมูลจากพลังจิตใดๆ ก็ได้ นั้น ทำให้อธิบายได้ว่า ทำไมนำมนต์ พระเครื่อง ฯลฯ จึงศักดิ์สิทธิ์ได้ รวมถึงความเป็นไปได้จริงของไสยศาสตร์ต่างๆ ที่เราเคยได้เห็น ได้ฟังกันมาด้วย (แต่ไม่ควรมงาย)

6. กฎแห่งกรรมโยงกับโหราศาสตร์โดยตรง อธิบายสั้นๆ ได้ว่า การทำกรรมต้องมีเจตนาทางจิต และก่อนที่กรรมจะให้ผล (วิบาก) ต้องมีขบวนการของกรรมทำงาน ระหว่างกลาง (อาจใช้เวลาเป็นปี นับสิบปี หรือ ข้ามภพชาติก็ได้) กฎแห่งกรรม ทำงานได้จากพลังกรรม ที่บันทึกในจิต ผู้เกี่ยวข้องทุกคน และบันทึกไว้ในทุกสรรพสิ่งโดยรอบ ทั่วโลก ทั่วจักรวาล

โหราศาสตร์คือ การสังเกตปรากฏการณ์ ขณะที่ขบวนการของกรรม ทำงานเทียบกับผลกรรมที่เกิดขึ้น จดบันทึก ทำสถิติ และสร้างหลักเกณฑ์การทำนายขึ้นมา (การผูกดวง การอ่านลายมือ การอ่านไพ่ มีพื้นฐานจากหลักการนี้)

และ 7. ทฤษฎีสตริง (String Theory) ที่กล่าวถึงอนุภาคพื้นฐานที่เล็กกว่าอะตอม หรือควอนตัม นับล้าน ล้าน ล้าน ล้าน เท่า โดยตัวสตริงนี้จะสั่น (vibrate) อยู่ตลอดเวลาด้วยความถี่ต่างๆ กัน

ทฤษฎีนี้ น่าจะเชื่อมโยงกับการมีอยู่จริงของกฎของโอบปาติกะในพุทธศาสนาได้

ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ได้มีการคำนวณไว้ว่า ตามทฤษฎีที่ว่าจักรวาล หรือเอกภพอาจจะต้องมีมิติมากถึง 26 มิติ ทฤษฎีจึงจะเป็นจริง (ไม่ใช่ 4 มิติ ของโลกปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วย กว้าง

ยาว สูง และเวลา)

ในพุทธศาสนา ภพภูมิของโอปปาติกะ มีรวม 29 มิติ แต่ในด้านศาสนาเรียกว่าภพภูมิ และแต่ละภพภูมิก็แยกกันได้ด้วยความถี่ (vibration) ที่ละเอียดหยาบ แตกต่างกันไป

"ประโยชน์ทางวิชาการสำหรับคนสมัยใหม่ ที่มีภูเอาวิทยาศาสตร์เป็นตัวตั้งในทุกเรื่อง และไม่สนใจศาสนา เห็นว่าลาลสมัย จะดูถูกราบว่า พุทธศาสนาสอดคล้องกับวิทยาศาสตร์ 100% และยังมีอีกหลายเรื่องที่ว่าวิทยาศาสตร์ก้าวไปไม่ถึง อยางไรก็ดี เรื่องทางวิชาการยอมไม่ไช่ทางหลุดพ้นจากทุกข์แน่นอน ทุกคนก็ต้องยึดแนวทางปฏิบัติด้วย สัน่จ คือ ไช้ทาน ศีล ภาวนาเพื่อไห้หลุดพ้นจากทุกข์" นายไอฬาร กลาวทิ้งทาย

ข้อมูลและภาพจาก กระจุก.คอม